

Po Krajowym Zjeździe Delegatów w Wadowicach

DOKUMENTY SOLIDARNOŚCI

STANOWISKO NR 1 XXII KZD ws. sytuacji w oświacie

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża sprzeciw wobec zmian wprowadzanych przez MEN i rząd RP w polskim systemie edukacji.

Rząd nie realizuje obietnic wyborczych poprawy sytuacji pracowników oświaty. W zamian proponuje zwiększenie czasu pracy nauczycieli bez stosownego opłacenia zwiększonego nakładu pracy, likwiduje prawo nauczycieli do wcześniejszej emerytury i proponuje kontrowersyjne, liberalne zmiany (m.in. samozatrudnienie).

Nakłady na edukację w Polsce są nieproporcjonalnie niskie w stosunku do potrzeb kraju rozwijającego się, co prawda dynamicznie, ale o wieloletnich zaniedbaniach w inwestowaniu w rozwój kapitału ludzkiego. NSZZ „Solidarność” po raz kolejny domaga się zwiększenia nakładów na oświatę do poziomu nie mniejszego niż 5% PKB, co byłoby spełnieniem na minimalnym poziomie normy światowej zawartej w wytycznych ONZ.

NSZZ „Solidarność” nie zgadza się na liberalizację prawa oświatowego, oznaczającą pozbywanie się przez państwo odpowiedzialności za narodowy charakter kształcenia, wychowywania i przekazywania pamięci historycznej młodemu pokoleniu Polaków i żąda od MEN natychmiastowego wycofania się z takich projektów.

Zwracając się do wszystkich Polaków, NSZZ „Solidarność” ostrzega przed negatywnymi skutkami projektowanych zmian, które niewątpliwie w pierwszej kolejności będą zagrażać (i to pod hasłami wyrównywania szans) ubogiej części naszego społeczeństwa poprzez m.in.:

- wysyłanie do szkoły dzieci sześciolatków, na ryzyko i odpowiedzialność rodziców, bez profesjonalnej opinii o dojrzałości do nauki szkolnej (nie wszystkie dzieci nawet siedmioletnie wykazują wystarczającą dojrzałość do spełniania obowiązku szkolnego);
- segregację edukacyjną i społeczną uczniów wynikającą z prywatyzacji edukacji, prowadzonej za pieniądze publiczne;
- wzrost uzależnienia edukacji od decyzji samorządów, także tych, które kierują się głównie racjami ekonomicznymi, a nie jakością edukacji;
- decentralizację, ułatwienia i zachęty prywatyzacyjne, a w efekcie „dzikie” uwłaszczenie się społecznym majątkiem oświatowym.

KZD wzywa wszystkie struktury związku, a szczególnie struktury oświatowe do rozpoczęcia intensywnej kampanii informacyjnej, ostrzegającej społeczeństwo - głównie rodziców, uczniów i nauczycieli - przed faktycznymi skutkami zmian wprowadzanych przez rząd.

STANOWISKO NR 2 XXII KZD ws. sytuacji w ochronie zdrowia

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo domaga się od rządu RP poszanowania konstytucyjnych praw obywateli do ochrony zdrowia, a w sposób szczególnie zapewnienia równego dostępu do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Realizacja tego prawa, a nie cele komercyjne - to obowiązek władzy publicznej.

Obligatoryjne przekształcenie placówek służby zdrowia przez samorządy w spółki prawa handlowego stanowi wygodny pretekst dla rządu do odsunięcia bezpośredniej odpowiedzialności za kondycję ekonomiczną służby zdrowia w Polsce i umożliwia początek prywatyzacji usług szpitalnych na masową skalę.

Doprowadzić to może do niekontrolowanych likwidacji wielu „nierentownych” placówek.

KZD stanowczo sprzeciwia się próbom dalszego przeczucania kosztów leczenia na pacjentów. Uważamy, że bez podniesienia wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne i wprowadzenia jednolitego dla całego kraju elektronicznego systemu rejestracji usług medycznych nie da się zbudować nowoczesnego systemu usług medycznych dostępnych dla wszystkich, a nie dla wybranych.

Domagamy się zaprzestania lekceważenia środowiska medycznego. Za szczególnie oburzające uważamy dzielenie tego środowiska na grupy zawodowe i konfliktowanie ich ze sobą na tle placowym. Sprawy pracownicze, warunki zatrudnienia i wynagradzania powinny być uregulowane systemowo. Tymczasem dziś odbiera się środowisku medycznemu dodatkowe zasoby, prawo do odprowadzania emerytalnych i nagród jubileuszowych oraz prawo do skróconego czasu pracy.

STANOWISKO NR 4 XXII KZD ws. rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża sprzeciw wobec skierowania przez rząd do sejmu niezgodzonego z partnerami społecznymi projektu ustawy o emeryturach pomostowych. Takie działanie jednostronnie łamie

ustalenia zawarte 9 grudnia 1998 roku pomiędzy rządem RP a NSZZ „Solidarność”, w których to w 6 punkcie strony zapisały „Zapisy ustawy o emeryturach pomostowych zostaną opracowane w drodze negocjacji”.

Przedstawiony sejmowi projekt ustawy niestety nie wyeliminował wad poprzednich projektów, dotyczących w szczególności:

- drastycznego ograniczenia (w stosunku do pierwotnych założeń zawartych w art. 24 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) zakresu podmiotowego prawa do emerytury pomostowej;
- przyjętej w ustawie zasady wygaszania prawa do emerytury pomostowej, co stoi w rażącej sprzeczności z zasadą, że to kryteria medyczne (ocena czynników ryzyka wcześniejszej utraty zdolności do pracy) oraz kryterium bezpieczeństwa publicznego są podstawowymi kryteriami kwalifikowania prac jako wykonywanych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze;
- nieuwzględnienia wszystkich czynników ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach oraz metody obiektywnej kwalifikacji rodzajów prac uprawniających do emerytury pomostowych;
- nieuwzględnienia propozycji definicji prac o szczególnym charakterze, przedstawionej przez zespół negocjacyjny;
- metodologii ustalania wysokości emerytury pomostowej, w wyniku której, świadczenia dla osób decydujących się zaprzestać pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, przed osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego, będą bardzo niskie i tym samym staną się pustym uprawnieniem.

KZD zwraca się do posłów RP o odrzucenie rządowego projektu ustawy o emeryturach pomostowych w pierwszym czytaniu.

Zgodnie z ustaleniami zespołu ubezpieczeń społecznych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno - Gospodarczych z dnia 23 maja 2005 roku domagamy się od rządu RP przystąpienia do rzeczywistych negocjacji nad systemowymi rozwiązaniami emerytalnymi dla osób wykonujących pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, obejmujących:

- filozofię systemu emerytur dla w/w;
- zasady kwalifikowania rodzajów prac;
- zasady nabywania uprawnień oraz ustalania wysokości świadczeń;
- mechanizm finansowania systemu.

Do czasu uzgodnienia, akceptowanych społecznie, zasad wcześniejszego przechodzenia na emeryturę osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, należy zachować dotychczasowe rozwiązania prawne.

Jednocześnie KZD zwraca się do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego o ewentualne zawetowanie ustawy o emeryturach pomostowych, gdyby Sejm RP przyjął ją w tak niekorzystnym kształcie.

Zwracamy się do wszystkich, dziś zatrudnionych w szczególnych warunkach i wykonujących pracę o szczególnym charakterze oraz do wszystkich członków związku o czynny udział w organizowanej przez NSZZ „Solidarność” akcji przeciwstawienia się pozbawianiu należnych uprawnień osób wykonujących swoją ciężką pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. Zobowiązujemy wszystkie struktury naszego związku do czynnego udziału w prowadzonych przez związek akcjach protestacyjnych, a Komisję Krajową do opracowania harmonogramu działań, mających na celu niedopuszczenie do wprowadzenia w życie tak szkodliwych rozwiązań i wymuszenia na rządzie RP przystąpienia do rzeczowych negocjacji prowadzonych w dobrej wierze.

STANOWISKO NR 5 XXII KZD ws. projektu ustawy o emeryturach kapitałowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża swoje oburzenie rządowym projektem ustawy o emeryturach kapitałowych, likwidującym prawo wyboru do emerytury małżeńskiej, prawo do emerytury z gwarantowanym okresem wypłaty.

Propozycja PO i PSL podważa podstawową zasadę ufania obywateli do organów państwa i jest złamaniem przyrzeczeń danych tym wszystkim, którzy przystąpili do OFE, z uzasadnieniem, że środki zgromadzone na rachunku będą mogły być dziedziczone.

STANOWISKO NR 13 XXII KZD ws. prób likwidacji radia i telewizji publicznej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża swoje głębokie zaniepokojenie projektami zmian w ustawie

o KRRiTV, zmierzającymi do likwidacji mediów publicznych i zwolnienia tysięcy pracowników.

Zaprzestanie stałego finansowania mediów publicznych przełoży się w konsekwencji na zubożenie oferty programowej Polskiego Radia i TVP, a także na bezpośrednie podporządkowanie ich koalicji rządzącej. Brak stałych wpływów finansowych spowoduje też dalszą degradację i marginalizację oddziałów terenowych Telewizji Polskiej i Rozgłośni Polskiego Radia.

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” stanowczo domaga się od koalicji rządowej działań skierowanych na zabezpieczenie stałego finansowania mediów publicznych, co zapewni ich niezależność i umocni pozycję głównego mecenasa kultury polskiej.

STANOWISKO NR 14 XXII KZD ws. Radomskiego Czerwca '76

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” składa hołd bohaterom Radomskiego Czerwca '76 oraz bohaterom protestów 1976 roku z Ursusa i Płocka.

25 czerwca 1976 roku kilkadziesiąt tysięcy radomskich robotników wyszło na ulice, by powiedzieć „nie” komunistycznemu reżimowi. Poparli ich robotnicy z Ursusa i Płocka.

Radom, Ursus i Płock były przystankami na drodze Polski do odzyskania suwerenności i niepodległości. Był Poznań 1956, było Wybrzeże 1970, a potem rok 1980 i „Solidarność”.

Bohaterom Radomskiego Czerwca '76 oraz bohaterom protestu z Ursusa i Płocka dziękujemy za ich odwagę i za walkę przeciw komunistycznej władzy.

Dziękujemy też tym, którzy w 1976 roku, mimo presji komunistycznej nie wahał się pomagać prześladowanym robotnikom Radomia, Ursusa i Płocka, ich rodzinom, wspierali materialnie i duchowo, bronili ich przed zakłamanym komunistycznym wymiarem sprawiedliwości oraz dyspocyjnymi sądami i kolegami. Wyrażamy uznanie parlamentarzystom RP, którzy poparli w głosowaniu nowelizację ustawy „o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległości bytu Państwa Polskiego”, dzięki czemu objęła ona swoim działaniem osoby represjonowane w stanie wojennym oraz uczestników protestu 1976 roku, przywracając im godność, honor i należne miejsce w historii Naszej Ojczyzny.

STANOWISKO NR 15 XXII KZD ws. przedłużenia ochrony represjonowanym działaczom niepodległościowym

Krajowy Zjazd delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do Sejmu RP o nowelizację ustawy z 23 lutego 1991 roku o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu państwa polskiego tak, aby:

- wydłużyć okres obowiązywania ustawy bezterminowo;
- nie ograniczać wysokości odszkodowań;
- poszerzyć kategorię osób represjonowanych;
- wykluczyć z ustawy tajnych współpracowników, funkcjonariuszy komunistycznego aparatu bezpieczeństwa.

STANOWISKO NR 16 XXII KZD ws. Instytutu Pamięci Narodowej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” podkreśla ważną i pozytywną rolę, jaką spełnia Instytut Pamięci Narodowej - Komisja Ścigania Zbrodni Przeciwko Narodowi Polskiemu w obnażaniu zła i ukazywaniu prawdy o zbrodnicznym charakterze totalitarnego systemu.

- *Przywrócić prawdę oznacza nazwać po imieniu każdy akt przemocy* - jak powiedział Jan Paweł II i dalej cytując Jego słowa - *młodsze pokolenia nie znają już tych wydarzeń z własnego doświadczenia. Można, zatem pytać czy właściwie docenia tę wolność, którą posiadają, jeśli nie będą znali ceny, jaka została za nią zapłacona. „Solidarność” nie może zaniedbać troski o tę historię tak bliską, a równocześnie już odległą.* Troska o historyczną edukację to ustawowa misja IPN-u. Jej realizacja jest bardzo potrzebna Polsce.

STANOWISKO NR 17 XXII KZD ws. ustaw deubekizacyjnych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność”, wobec trwałego układu niesprawiedliwości w stosunku do naszego Narodu, zwraca się do Sejmu RP o niezwłoczne uchwalenie pakietu ustaw deubekizacyjnych, ponieważ nierozliczenie organizacji i osób, które umacniały sowiecki system i niszczyły naród Polski jest niedopuszczalne.

KZD wyraża przekonanie, że zbrodnie należy rozliczyć, sprawcom przywileje odebrać, a ofiarom dać zadośćuczynienie.

To jest obowiązkiem władz Rzeczypospolitej.